

சகோதரி பிரன்ஹாம் சுகம் பெறுதல்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

24. அது நான்காம் முறை நிகழ்ந்தது. உங்களிடம் ஒன்றைக்கூற விரும்புகிறேன். நான் உண்மையை அப்படியே கூறவேண்டும். ஏறக்குறைய பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நான் சகோ. ஜான் ஷரிட் என்பவருடன் கலிபோர்னியாவில் இருந்தேன். நான் அங்கு ஒரு கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது. நானும் மேடாவும், சகோதரன், சகோதரி ஷாரிட்டும் ஒரு ஓட்டலில் தங்கியிருந்தோம். அப்பொழுது பால் மாலிக்கி என்னும் பெயர் கொண்ட ஒருவர் - அவர் அநேகமுறை இந்த கூடாரத்திற்கு வந்திருக்கிறார். அவர் மிகுந்த செல்வம் படைத்த ஆர்மீனியர். அவருடைய மனைவிக்கு கலிபோர்னியாலிலுள்ள ஃபிரெஸ்னோவில் குழந்தை பிறந்தது. அவர்கள் இங்கு வசித்து வந்தனர்... அவர் மனைவியைக் கூட்டிக் கொண்டு என்னைக்காண ஓட்டலுக்கு வந்திருந்தார், அவர், “சகோ. பிரான்ஹாமே, நான் மனைவியை மேலே கொண்டு வரலாமா?” என்று கேட்டார். நான், “சரி, கொண்டு வாருங்கள்” என்றேன் (அடுத்த நாள் நான் காடலினாவுக்குச் செல்ல விருந்தேன்),

எனவே அவர் மனைவியை மேலே அழைத்து வந்தார். அவள் வியாதியாயிருந்தாள்.

அவள்..... நான், “சகோதரி மாலிக்கி, உன் கையை: என் கையின் மேல் போடு. கர்த்தர் நம்மிடம் உரைக்கிறாரா என்று பார்க்கலாம்” என்றேன். அவள் தன் கையை என் கையின் மேல் போட்டவுடனே, நான், “ஓ, அது பால் கால் (Milk leg)” என்றேன் (பால் கால் என்பது பிரசவம் கழிந்தவுடன் கால்களில் உண்டாகும் வீக்கம் - தமிழாக்கியோன்).

25. அவள், “அற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் எனக்கு இருப்பதாக தெரியவில்லையே” என்றாள்.

நான், “நீ கவனித்து வா” என்றேன். இரண்டு நாட்களுக்குள், மருத்துவர்கள் அவளுக்கு பால் காலுக்காக கிசிச்சை செய்தனர்.

இங்குள்ள ஜிம்மி பூலின் சிறு குழந்தையைப் போன்று. அன்றொரு நாள் அவர்கள் மாரடைப்பு என்று நினைத்துக் கொண்டு என்னிடம் வந்தார்கள். அது ஆஸ்துமா இழுப்பாக இருந்தது. என் கையை அவன் மேல் போட்டு, “அவனை இரண்டுநாட்களுக்கு கவனித்து வாருங்கள். அவனுக்கு விளையாட்டு அம்மை (measles) உள்ளது, அது எழும்பி வரப்போகின்றது. அதற்கான ஜூரம் அவனுக்கு இப்பொழுது உள்ளது” என்றேன். நான் சென்ற இரவு ஜிம்மி

பூலைச் சந்தித்தேன். அவர், “அவன் உடல் பூராவும் விலையாட்டு அம்மை தோன்றியுள்ளது” என்றார்.

நான் சகோதரி மாலிக்கியிடம் அவளுடைய கையைக் குறித்து பேசிக்கொண்டிருந்தேன், அவள், “சகோ. பிரான்ஹாமே அது மிகவும் அதிசயமான காரியம். அது எல்லா கைகளிலும் கிரியை செய்யுமா?” என்று கேட்டாள்.

நான், “அவர்களுக்கு வியாதி இருக்குமானால்” என்றேன். நான், “இங்கே என் கையை ... போடுகிறேன். (அநேகர் அதை கவனித்தீர்கள்). ஒன்றும் நேரிடாது” என்று கூறி விட்டு, “பாருங்கள், என் மனைவிக்கு எந்த வியாதியும் இல்லை ... உன் கையை என் மேல் போட்டுக் கொள்கிறேன், பாருங்கள்” என்றேன் (என் மனைவி அங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாள்). அவள் தன் கையை என் கை மேல் போட்டாள். அவள் போட்டவுடன், நான், “உன் இடது கருப்பையில் ஒரு வீக்கம் (Cyst) எழும்பியுள்ளது. உனக்கு பெண்களுக்கு ஏற்படும் கோளாறு உள்ளது” என்றேன்.

அவள், “அப்படி ஒன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லையே” என்றாள்.

நான், “ஆனால் உனக்கு இருக்கிறது” என்றேன். என் மகள் பெக்கிக்கு இப்பொழுது இரண்டு வயது - சற்று முன்பு பியானோ இசைத்தவள். அதற்கு இரண்டு வருடங்கள் கழித்து சாராள் பிறந்தாள். அவள் அறுவையின் மூலம் பிறந்தாள் (Caesarean). நான் கார்ட்டனிலுள்ள எங்கள் மருத்துவர், டாக்டர் டில்மனிடம், “அவளுடைய வயிற்றை அறுத்து திறக்கும் போது, அவளுடைய இடது கருப்பையை கவனியுங்கள்” என்றேன். அவர் பார்த்து விட்டு, “நான் ஒன்றையும் காணவில்லையே” என்றார். என் கையை அவள் கை மேல் போட்டு பார்த்தேன். அது அப்பொழுதும் அங்கிருந்தது.

நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து ஜோசப் பிறந்தான். நான் மறுபடியும் மருத்துவரிடம் பார்க்கக் கூறினேன். அவர், “நான் ஒன்றும் காணவில்லையே” என்றார். என் கையைப் போட்டேன் -- அது அப்பொழுதும் அங்கிருந்தது. நாங்கள் அதைக் குறித்து மறந்தே போய் விட்டோம்.

26. நான் இதை கூறியே ஆகவேண்டும். இதை கூற எனக்கு விருப்பமில்லை. ஆனால் உண்மையை சொல்ல வேண்டும், பாருங்கள்,

அதுதான் உங்களுக்கு அவசியம். என்ன நடந்த போதிலும் எப்பொழுதும் உண்மையையே கூறுங்கள்.

ஆண்டுகள் கழிந்தன, நாங்கள் கவனம் செலுத்தவேயில்லை. இதை நான் கூறுகிறேன் -- அவள் இங்கு இல்லாததனால் இதை கூறுகிறேன், அவள் இங்கு இருப்பதனால் அல்ல. என் மனைவியைக் காட்டிலும் சிறந்த மனைவி இவ்வுலகில் இருக்க முடியாது என்பது என் கருத்து. அவள் எப்பொழுதும் அதே விதமாக இருப்பாள் என்று நம்புகிறேன். நானும் அவளுக்கு விசுவாசமுள்ள கணவனாக இருக்க விரும்புகிறேன். இந்த கட்டிடத்திலுள்ள வாலிபர் ஒவ்வொருவரும் மணம் புரிந்து கொள்ளும் போது, என் மனைவியைப் போன்ற ஒரு மனைவியைப் பெற்றுக் கொள்வார்களென நம்புகிறேன். நாங்கள் எவ்வளவு காலம். அவ்வாறு வாழ்வோம்.. என்று எனக்குத் தெரியாது. நாங்கள் இவ்வுலகில் இனிமேலும் வாழப் போகும் நாட்கள் முழுவதிலும் என்று நம்புகிறேன் நாங்கள் ஒன்றாக மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

அவளை மணந்து கொள்ள தேவன் தான் என்னிடம் கூறினார். அதே சமயத்தில் அவளை மணந்து கொள்ளாதிருக்க நான் முயன்று

வந்தேன் (அவளுக்கு அது தெரியாது). அவளை நான் தேசிக்காததனால் அல்ல, அவளுக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கை அமைத்து கொடுக்க முடியாது என்று நான் கருதின காரணத்தினால் தான். அவள் மிகவும் அருமையானவள், நான் அதற்கு தகுதியற்றவன் என்று எண்ணினேன். அவள் ஜெபம் செய்ய புறப்பட்டுச் சென்று வேதாகமத்தை திறந்தாள் அவள் “இதை நான் முன்பு செய்ததில்லை, ஆனால் எனக்கு உதவி செய்ய ஒரு வேதவசனத்தை அளிப்பீராக. அவரை நான் மறக்க வேண்டுமானால், நான் மறந்து தான் ஆக வேண்டும்” என்றாள். அவள் ஒரு சிறு கொட்டகைக்கு சென்று ஜெபம் செய்து விட்டு வேதாகமத்தை திறந்த போது, “இதோ, நான் தீர்க்கதரிசியாகிய எலியாவை அனுப்புகிறேன்!” என்று மல்கியா 4ல் உரைக்கப்பட்டுள்ள வேதவசனத்தை அவள் கண்டாள், அது சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. இந்த நாளின் ஊழியத்தைக் குறித்து அப்பொழுது ஒன்றுமே தெரியாது.

நான் அங்கு ஆற்றங்கரையில் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர் ஒரு இரவு என்னை எழுப்பினார். அவர் வாசற்படியில் நின்று கொண்டு பேசுவதைக் கேட்டேன். அவர், “நீ

சென்று, அவளை மனைவியாக அடைந்து கொள். உன் விவாகம் வரும் அக்டோபர் மாதம் இருபத்து மூன்றாம் தேதி நடைபெறும்” என்றார், நான் அவர் கூறினபடியே செய்தேன். நாங்கள் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வருகிறோம். தேவனுடைய கிருபையினால் எங்களிடையே சண்டை எழுந்ததில்லை. அவள் இதயத்திற்கு இனியவளாக இருந்து வருகிறாள்.

ஒரு நாள் நான் வீட்டுக்குள் நுழைந்தேன். நான் ஊழியத்திற்கு சென்று விடுவதால், அவள் பிள்ளைகளை தனியாக வளர்த்து வருகிறாள். அநேக பெண்கள் அதை பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். உங்களுக்கு அது தெரியும்..... அது மிகவும் கடினம்..... நான் உள்ளே நுழைந்த போது, அவள் ஏதோ ஒன்றை கூறிவிட்டாள். எங்களுக்கு ஜோசப் இருந்தான். அவன் துடுக்கான பையன்! அவனுடைய தாயின் தலையிலும், என் தலையிலும் சில நரைமயிர் தோன்ற அவன் காரணமாயிருந்தான். அவன் உண்மையில் துடுக்கான பையன். அவன் மிகவும் மோசமான ஒன்றை செய்து விட்டான். நான் அவளிடம்.... அவள் என்னிடம். “பில், அவனை அடியுங்கள்” என்றாள். நான், “எனக்கு போதிய தைரியமில்லை” என்றேன்.

அவள், “உங்களுக்கு அது நேர்ந்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும்” என்று சொல்லி விட்டு ‘படார்’ என்று கதவை என் முகத்தில் மூடினாள்,

அது பரவாயில்லை என்று நினைத்துக் கொண்டேன். அந்த ஏழை பையன் அதை வேண்டுமென்று செய்யவில்லை. நான் காரைக் கழுவுவதற்காக வெளியே சென்றேன், நான் வெளியே சென்ற போது, அந்த சம்பவம் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு பிடிக்கவில்லை. அவர் “நீ போய் அவளிடம் சொல்...” என்றார், அது 2 நாளாகமம், 22ம் அதிகாரம் என்று நினைக்கிறேன். நான் ஒருக்கால் கற்பனை செய்கின்றேனோ என்று முதலில் நினைத்தேன். நான் காரைக் கழுவிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் மறுபடியும் என்னிடம், “அதை படிக்கும்படி அவளிடம் சொல்” என்றார். நான் உள்ளே சென்று, வேதாகமத்தை கையிலெடுத்து அதைப் படித்தேன். அந்த வேதபாகத்தில் தான் தீர்க்கதரிசினியாகிய மிரியாம், தன் சகோதரன் மோசே எத்தியோப்பிய ஸ்திரீயை விவாகம் செய்து கொண்டதால் பரியாசம் செய்ததைக் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. தேவனுக்கு அது பிடிக்கவில்லை. அவர், “அவள் அப்படி செய்ததைக் காட்டிலும் அவள் தகப்பன்

அவள் முகத்திலே காறித் துப்பியிருந்தால் நலமாயிருக்கும்” என்றார் (எண். 12:14).

27. எனவே மிரியாமூக்கு மேலெல்லாம் குஷ்டம் பிடித்தது. ஆரோன் அவனுடைய சகோதரியிடம் வந்து..... அவனுடைய சகோதரனிடம், “அவள் குஷ்ட ரோகத்தினால் மரித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்” என்றான். மோசே அவளுக்காக பரிந்து பேசுவதற்காக பலிபீடத்தண்டை ஓடினான். அப்பொழுது அக்கினி ஸ்தம்பம் இறங்கி வந்தது - தேவன். அவர் “நீ மிரியாமையும் ஆரோனையும் இங்கு அழைத்துக் கொண்டு வா” என்றார். ஆரோனும் இதில் ஈடுபட்டிருந்தான். எனவே அவர், அவர்களை இங்கு வரும்படி அழைத்து வா என்றார்.

அவர், “உங்களுக்குள்ளே ஒருவன் (தேவன் இப்பொழுது அவர்களிடம் பேசுகின்றார்) ஆவிக்குரியவனாக அல்லது தீர்க்க தரிசியாயிருந்தால், கர்த்தராகிய நான் என்னை அவனுக்கு வெளிப்படுத்துவேன். நான் தரிசனத்தில் என்னை அவனுக்கு வெளிப்படுத்தி, சொப்பனத்தில் அவனோடே பேசுவேன், சொப்பனத்தை வெளிப்படுத்தித் தருவேன்” என்றார் (எண். 12:6), அவர், “என் தாசனாகிய மோசேயோ - அவனைப் போல் தேசத்தில் ஒருவனும் இல்லை, அவனுடைய

காதில் உதடுகளை வைத்து பேசுகிறேன். உங்களுக்கு தேவனிடத்தில் பயமில்லையா?” என்றார். பாருங்கள், தேவனுக்கு அது பிடிக்கவில்லை.

அதை நான் கண்டபோது, நான் உள்ளே ஓடிச் சென்றேன். அவள் வேறொரு அறையில் இருந்தாள். நான் கதவைத் தட்டினேன் (அவள் கதவை அடைத்திருந்தாள். நான் அவளிடம் பேச விரும்புவதாக கூறினேன். நான் உள்ளே சென்று அவளிடம் பேசி, அது என்னவென்று அவளிடம் கூற முனைந்தேன். நான், “இதயத்துக்கு இனியவளே, உன்னை நான் எவ்வளவாக நேசிக்கிறேன் என்று உனக்குத் தெரியும். ஆனால் தேவனுக்கு அது பிடிக்கவில்லை. நீ அப்படி சொல்லியிருக்கக் கூடாது” என்றேன். உடனே அவளுக்கு பக்கவாட்டில் கோளாறு ஏற்பட்டது.

நாங்கள் லூயிஸில்லிலுள்ள மருத்துவரிடம் அவளைக் கொண்டு சென்றோம் (டாக்டர் ஆர்தர் ஷோன் என்பவர்). அவர் இடது கருப்பையில் ஒரு கட்டியை (tumor) கண்டுபிடித்தார் - நான் பதினைந்து, பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்டு பிடித்த ஒன்றை இடது கருப்பையில் 'வால் நாட்' கொட்டை (Walnut) அளவுக்கு ஒரு கட்டி,

நான், “டாக்டர், அதைக் குறித்து என்ன?” என்று கேட்டேன்.

அவர், “என்ன நடக்கிறதென்று பார்க்கலாம். சில மதங்கள் கழித்து அவளை மறுபடியும் கொண்டு வாருங்கள்” என்றார் (ஏறக்குறைய இரண்டு மாதங்கள் கழித்து).

நாங்கள் அவளை மறுபடியும் கொண்டு சென்றோம். அது ‘வால் நட’ கொட்டை அளவிலிருந்து எலுமிச்சம் பழம் அவுவுக்கு பெரிதாக வளர்ந்திருந்தது. அவர், “அது வெளியே வந்து விடுவது நல்லது. அது மிருதுவாகி, புற்று நோயாக மாறி விடும்” என்றார்.

நான், “அப்படியா? நாங்கள் டீசானுக்குச் செல்கிறோம், கர்த்தர் என்னை டீசானுக்கு அனுப்புகிறார்” என்றேன்.

அவர் பெண்களின் வியாதிகளுக்கான சிறப்பு மருத்துவரிடம் அவளை அனுப்பினார் (அவர் தமது கைகளில் வைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை) இவர் அவரிடம் என்னுடைய ஊழியத்தைக் குறித்து கூறியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அந்த சிறப்பு மருத்துவர், “அது வெளியே வந்தே ஆக வேண்டும்” என்றார். எனவே அவர் கூறினார்..... நாங்கள் டீசானுக்குச்

செல்வதாக அவரிடம் கூறினோம். அவர், “அங்கு ஒரு சிறப்பு மருத்துவர் இருக்கிறார். அவர் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர்” என்றார். இவர் இதற்கு முன்பு டீசானில் வசித்து வந்தார். அவர், “உங்களை நான் அவரிடம் அனுப்பப்போகிறேன்” என்றார். எனவே அவர் குறிப்பு ஒன்றை எழுதி அவருக்கு அனுப்பி, “திருமதி பிரான்ஹாம் நல்லவர்கள்” என்று ஆரம்பித்து தொடர்ச்சியாக எழுதிக் கொடுத்து, அந்த கட்டியின் அளவைக் குறிக்கும் படமொன்றையும் அனுப்பினார் (அது அப்பொழுது கட்டியாக மாறியிருந்தது). அவர், “அவரை அறிவேன்...” என்று எழுதினார். அவருக்கு என்னைத் தெரியும்..... அவர் என்னை “தெய்வீக சுகமளிப்பவர்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார் என்று நினைக்கிறேன் (அவ்வளவு தான் அவருக்கு என்னைக் குறித்து எழுத தெரியும்). நான், “அது கட்டாயமாக வெளியே எடுக்கப்பட வேண்டுமானால், எடுத்து விடுங்கள். அதற்கு நான் சம்மதம் தெரிவிக்கிறேன்” என்றேன். அது எங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்படுதலாம்

28. நாங்கள் தொடர்ந்து ஜெபித்து வந்தோம். நாங்கள் அதிகமாக ஜெபிக்குந்தோறும், அந்த கட்டி பெரிதாக வளர்ந்து கொண்டே வந்து, முடிவில் அது பக்கவாட்டில் வெளியே தள்ளிக்கொண்டு

வந்தது. நாங்கள் அதை இரகசியமாக வைத்திருந்து (இங்குள்ள ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமே அது தெரியும்), என்ன நேரிடுகிறதென்று கவனித்து வந்தோம். நாட்கள் அவ்வாறே கடந்து சென்றன.

முடிவில் நான் கனடாவிலிருந்து திரும்பி வந்த போது..... அங்கு இந்திய பழங்குடியினரை கிறிஸ்துவிடம் நடத்த கர்த்தர் கிருயை செய்தார் (கர்த்தருக்கு சித்தமானால், அவர்களுக்கு கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க, நான் மறுபடியும் வசந்த காலத்தின் போது அங்கு செல்வேன்). நான் திரும்பி வந்த போது, அவளுக்குச் செல்ல சமயம் வந்தது - நான் நியூயார்க்கிலிருந்த போது; இல்லை, இங்கிருந்த போது ..அவளுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட அல்லது கடைசி முறையாக மருத்துவ பரிசோதனை செய்யப்பட சமயம் வந்தது. நான் நியூயார்க்குக்கு சென்றிருந்தேன். நான் திரும்பி வரும் வழியில், இந்த இடத்திற்கு வந்து. அங்கு சென்றேன் ... இங்கு கூட்டத்தை நடத்தி முடித்த பின்பு - கடைசி கூட்டத்தை - நான் சகோ. உட் வீட்டிற்கு சென்று அங்கிருந்து அவளைத் தொலைபேசியில் கூப்பிட்டேன். அவள், “பில், துணிகள் அதன் மேல் பட்டாலும் கூட, என்னால் வேதனை பொறுக்க முடியவில்லை”

என்றாள், அது அவளுடைய பக்கவாட்டிலிருந்து வெளியே இப்படி பிதுங்கி வந்திருந்தது. அந்த பக்கத்திலுள்ள அவளுடைய கால் - அவள் நொண்டி நடந்தாள். அதுவே அவளுக்கிருந்த மிகவும் மோசமான வாரம், அவள் அங்கு உட்கார்ந்து கொண்டு, நான் தொலைபேசியில் பேசுவதைக் கேட்டாள் - அவளுக்கிருந்த மிகவும் மோசமான வாரம்.

29. அவள், “நான் நாளை மறு நாள் மருத்துவ பரிசோதனைக்குச் செல்ல வேண்டும்” என்றாள்.

நான், “ஓ, தேவனே, அவர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்தால், கிறிஸ்துமஸின் போது நாங்கள் வீட்டிற்கு செல்லாதபடி அது தடுத்து விடும். அப்பொழுது நான் அங்கிருப்பேன் என்று ஜனங்களிடம் கூறி விட்டேனே” என்று நினைத்தேன். “என்ன ஒரு நேரம்... ஓ, என்னே” என்று எண்ணினேன். “அவர் அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமானால், கிறிஸ்துமஸ் கழியும் வரைக்கும் அதை நீட்டி வைக்கும்படி அவரிடம் கூறலாமா” என்று நினைத்தேன். பிறகு நான் யோசித்தேன்; ஒருக்கால் அது புற்று நோய் கொண்டதாக இருக்குமானால், அது தீங்கு விளைவிப்பதாயிருக்கும். அது சிறுநீரகத்தில் பரவி, அதுவும் புற்று நோய் கொண்டதாக மாறி

அவளைக் கொன்று விடும். “நான் என்ன செய்வேன்?” என்று எண்ணினேன்.

மேடா, “சரி, பிறகு என்னை தொலைபேசியில் கூப்பிடுங்கள்” என்றாள், நான் ஷரீவ்போர்ட்டை அடையும் அன்று (அதாவது அதற்கடுத்த நாள்) அவள் மருத்துவ பரிசோதனைக்குச் செல்ல வேண்டும். எனவே அவள்... திருமதி நார்மன் அவளுடன் கூட சென்றாள். உங்கள் எல்லாருக்கும் திருமதி நார்மனைத் தெரியும் - இந்த கூடாரத்துக்கு வருபவர்களுக்கு. என் மனைவியை இவள் சிறப்பு மருத்துவரிடம் கூட்டிச் செல்வது வழக்கம். எனவே என் மனைவி. “முதல். இரவு கூட்டம் முடிந்து திரும்பி வந்தவுடன் என்னை தொலைபேசியில் கூப்பிடுங்கள். ஏனெனில் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் இடையே நேரத்தில் வித்தியாசம் உண்டு (இரண்டு மணிநேரம். இப்பொழுது நான் என்ன செய்யவேண்டுமென்று உங்களிடம் கூறுகிறேன்” என்றாள்.

நான், “சரி” யென்றேன்,

30. எனவே நான் புறப்பட்டு சென்றேன். அடுத்த நாள் காலை அந்த இடத்தை விட்டுச் செல்வதற்கு முன்பு, நான் பில்லியோடும்

லாயிசோடும் தொடர்பு கொள்ள எத்தனித்தேன். அவர்களிருவரும் இப்பொழுது இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். எப்பொழுதுமே.... எங்களிடம் சகோ. பாமர் எங்களுக்கு மெத்தை தைத்துக் கொடுத்த ஒரு பழைய 'ஸ்டூல்' (Stool) உள்ளது. (ஸ்டூல்' என்பது ஒருவர் உட்காரக் கூடிய இருக்கை அதற்கு நாற்காலிக்கு இருப்பது போல் பின்னால் சாய்ந்து கொள்வதற்கு ஒன்றுமிராது - தமிழாக்கியோன்). நாங்கள் எப்பொழுதுமே அந்த 'ஸ்டூல்' சுற்றிலும் ஒன்று சேர்ந்து ஜெபம் செய்வது வழக்கம்.... மெத்தை தைத்த ஸ்டூல். நான் கூட்டங்களுக்குச் செல்லும் போது, நாங்கள் அதைச் சுற்றிலும் ஒன்று சேர்ந்து தேவன் எங்களுக்கு உதவி செய்யும்படி ஜெபிப்போம்.

நான் அங்கு சென்று இரண்டு நாட்கள் ஆயின. எனக்குத் தனிமை உணர்வு ஏற்பட்டது. வீட்டிலே... பிள்ளைகள் சென்று விடுவார்கள், அவளும் சென்றுவிடுவாள். ஒரு காலத்தில் எனக்கு அப்படிப்பட்ட அனுபவம் உண்டாயிருந்தது என்று உங்களில் அநேகருக்குத் தெரியும் - யாருமில்லாத வீட்டுக்குச் செல்லுதல். என் மனைவி ஹோப்பை நான் மாத்திரம் அடக்கம் செய்தேன். நான் அந்த நிலை மீண்டும் வருகிறது. நான் வீடு திரும்பினவுடன், “நான்

ஜெபம் செய்து, பிறகு பில்லியையும் லாயிசையும் கூட்டிக் கொண்டு செல்வேன்” என்று நினைத்தேன்.

நான் ஜெபம் செய்யத் தொடங்கின போது, “கர்த்தாவே, இன்று காலை இதைச் சுற்றிலும் அவர்கள் இல்லை. அவர்களுக்கு நீர் உதவி செய்து அவர்களை ஆசிர்வதிப்பீராக. நாங்கள் எல்லோரும் மறுபடியும் இந்த இடத்திற்கு வரும்படி அருளும்” என்றேன். நான், “அவர்கள் வேறு இடத்தில் இருப்பதன் காரணம், ஒரு தரிசனத்தின் மூலம் நீர் என்னை அங்கு அனுப்பினீர். அதை நிறைவேற்றிவிட்டீர். அடுத்தபடியாக நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீர் கூறப் போகின்றீர் என்பதைக் காண நான் காத்திருக்கிறேன். அவளுக்கு நீர் இரங்கவேண்டுமென்று ஜெபிக்கிறேன். அங்கு நடக்கவிருக்கும் கூட்டத்தில் எனக்கு உதவி செய்வீராக” என்று இவ்வாறு தொடர்ந்து ஜெபித்துக் கொண்டே சென்றேன். நான், “அது புற்றுநோயாக மாற விடாதேயும். அதை எடுத்துவிட, மருத்துவர் அடுத்த ஆண்டு முதலாம் தேதிக்கு பிறகு வரை காத்திருக்கட்டும். அவளை இந்நிலையில் காண எனக்கு விருப்பமில்லை” என்றேன். நான் மேலும், “கர்த்தாவே, அன்று காலை அவள் அதை வேண்டுமென்று செய்யவில்லை. அவள் அப்படி செய்ய

வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. கர்த்தாவே, நான் கூட்டங்களுக்கு செல்வதைக் குறித்தும், கூட்டங்களின் நிமித்தம் அநேக மாதங்கள் வெளியில் தங்குவதைக் குறித்தும் அவள் ஒரு முறையாவது ஒரு வார்த்தையும் கூட கூறினதில்லை - அது எதுவாயிருந்தாலும் அவள் ஒரு முறை கூட வாயைத்திறந்து ஒன்றும் கூறினதில்லை. அவள் எப்பொழுதுமே சலவைக்கு என் துணிகளை அனுப்பி, என் “ஷர்ட்டுகளை அவளே துவைத்து, நான் கூட்டத்திற்கு செல்வதற்காக எல்லாவற்றையும் ஆயத்தம் செய்து வைப்பாள். இவைகளைச் செய்த பிறகும், அவள் எவ்வாறு தேவனை சேவிப்பது என்று யோசிப்பாள்” என்றேன், **ஸ்திரீகளே, உங்கள் கணவருக்கு சேவை செய்யும் போது, நீங்கள் தேவனுக்கு சேவை செய்கின்றீர்கள்.** நிச்சயமாக. இப்பொழுது..... பிறகு நான் களைப்புடன் வீடு திரும்புவேன். ஜனங்கள் எல்லாவிடங்களிலுமிருந்தும் வருவார்கள், நான் எங்காவது மீன் பிடிக்கும் பயணத்தையோ, வேட்டை பயணத்தையோ மேற்கொள்ள வேண்டி வரும், அந்நிலையில் அநேக பெண்கள் கோபம் கொண்டிருப்பார்கள். இவள் என்ன செய்தாள்? என் வேட்டை உடைகளை எனக்காக ஆயத்தப்படுத்தி

என்னைப் போக விட்டாள். நான், “கார்த்தாவே, அவள் வேண்டுமென்று செய்யவில்லை. அவளுடைய பிரசவம் அறுவை சிகிச்சையின் மூலம் நடத்தப்பட்டதால், மூன்று முறை அவளுடைய வயிற்றை அறுத்து திறக்க வேண்டியதாயிற்று. அவளுக்கு மீண்டும் அறுவை சிகிச்சை நடப்பதைக்காண நான் விரும்பவில்லை” என்றேன்.

அப்பொழுது என் அறையில் ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டேன். நான் மேலே நோக்கின போது ஒரு சத்தம், “எழுந்து நில்” என்றது. **“நீ என்ன கூறினாலும், அதன்படி நடக்கும்”** என்றது.

நான் ஒரு நிமிடம் அமைதியாயிருந்தேன். **“மருத்துவரின் கை அவளைத் தொடுதற்கு முன்பு, தேவனுடைய கரம் அந்த கட்டியை எடுத்துப்போட்டு, அது காணாமலிருப்பதாக”** என்றேன்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில், அத்துடன் அது முடிந்து விட்டது. அவளை நான் தொலைபேசியில் கூப்பிடவில்லை, நாங்கள் தொடர்ந்து கூட்டங்களை நடத்தினோம். நான்

சென்று பில்லியையும் லாயிசையும் அழைத்துத் கொண்டு, ஷரீவ் போர்ட்டுக்குச் சென்றேன்.

31. அடுத்த நாள் இரவு அவளை நான் தொலை பேசியில் கூப்பிட்டேன். அவள் மகிழ்ச்சி கொண்டாள். அவள், “பில், உங்களிடம் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன்...” என்றாள். (அவள் இங்கிருக்கிறாள். அது உண்மையென்று அவள் ரூசப்படுத்த முடியும்). அவள் நொண்டிக் கொண்டே மருத்துமனைக்கு செல்ல வேண்டிய தாயிருந்தது. அவள் நர்ஸுடனும் திருமதி நார்மனுடனும் அறைக்குள் சென்று, பரிசோதனைக்காக மேலாடையை [gown] உடுத்துக் கொண்டாள். அவளால் எழுந்து மேசையின் மேல் படுக்க முடியவில்லை, அந்த கட்டி இவ்வளவு பெரிதாக தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவள் மருத்துவர் அறைக்குள் நுழைந்து அவளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவளைத் தொட்டு பரிசோதனை செய்வதற்காக பரிசோதனை மேசையை உயர்த்தி பரிவாக்கினார். அவர் தொடுவதற்கு முன்பே அது மறைந்து விட்டது. கட்டி எந்த பக்கம் இருந்தது என்று மருத்துவருக்கு தெரியவில்லை.

32. அவர், “ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள்” என்றார். அவர் வரைபடங்களுடனும்,

படங்களுடனும் தேடின போதும், அதன் சிறிதளவையும் கூட அவரால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. அவர் மீண்டும் மீண்டும் அவளை பரிசோதனை செய்தார். அவர், **“என்னால் இதற்கு விளக்கம் தர இயலாது. ஆனால், திருமதி பிரான்ஹாமே, அந்த கட்டி அங்கு இல்லை”** என்றார். அதன் பிறகு அவளுக்கு அதற்கான எந்த அறிகுறியும் இருக்கவில்லை

அது என்ன? கவனியுங்கள், அது சொன்ன விதமாகவே நிறைவேறினது: “மருத்துவரின் கை அதை தொடுவதற்கு முன்பு.” ஒரு வினாடிக்குள் அவருடைய கை அதை தொட்டிருக்கும். தேவனுடைய வார்த்தை எவ்வளவு பிழையற்றதாயுள்ளது!

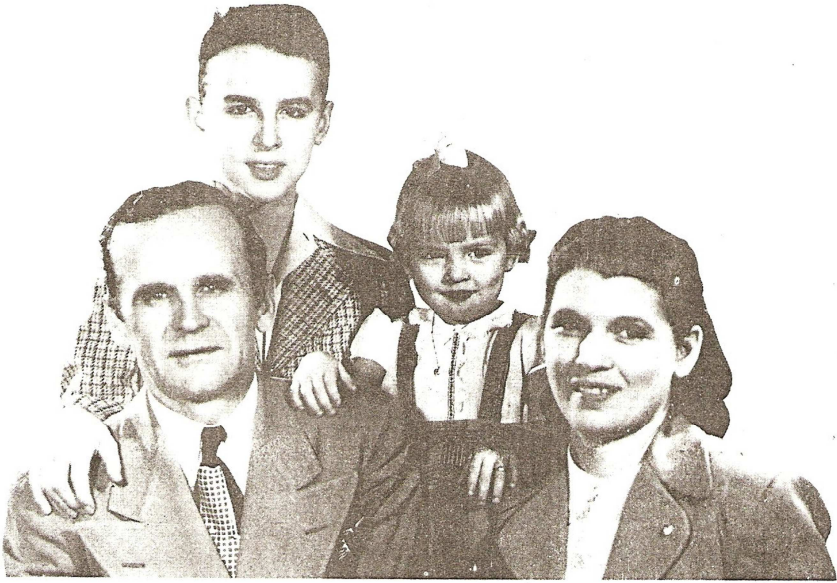
என் மனைவி இங்கு இருக்கிறாள். நாங்கள் இருவரும் தேவனுடைய சமூகத்தில் இருக்கிறோம். மருத்துவரின் கை அவருடைய சரீரத்தைத் தொடுவதற்கு முன்பு - அது அவளிடம் இப்படி வந்து கொண்டிருந்தது - ஏதோ ஒன்று சம்பவித்தது. கட்டி அவளை விட்டுப் போய் விட்டது. அவர்களால் அதை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவர் இவ்வாறு கூறினார் - அப்படித்தான் நினைக்கிறேன், இல்லையா இருதயத்துக்கு இனியவளே? “திருமதி பிரான்ஹாம்,

உங்களிடம் மீண்டும் உறுதிபடுத்த விரும்புகிறேன்” அப்படித்தானே அவர் சொன்னார்? சரி “அந்த கட்டி ஆங்கில்லை. உங்களுக்கு கட்டியே இல்லை” அது என்ன? கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படி பிழையின்றி அப்படியே நிறைவேறுதல். ஆமென்.

செய்தி: பார்வையைத் திருப்பி இயேசுவை நோக்கிப் பாருங்கள், டிசம்பர் 29, 1963

★★★★★

3. The Branham family group. To the right are Billy Paul, Becky and Brother Branham's wife, Meda Marie.